

7 Závěr

Tématem mé diplomové práce bylo pojednání o advokacii v České republice a v Anglii a Walesu. V pěti kapitolách a podkapitolách jsem se pokusila postupně představit advokátní profesi v obou zemích, přičemž jsem postupně dala prostor historickému vývoji, organizaci profese, přístupu k profesi a kvalifikaci, dále také způsobům výkonu advokacie, principům a s nimi souvisejícím právům a povinnostem advokátů. Samostatnou kapitolu tvoří v závěru mé práce poskytování právní pomoci ve smyslu pomoci osobám v nevýhodě. Při srovnávání jsem vycházela z právní úpravy advokacie v našem právním řádu, což bylo jistě podmíněno „blízkostí“ této úpravy. Cizí mi však nebyla ani úprava britská v důsledku mého zájmu o ni.

Obě země jsou demokratickými zeměmi, kde je advokacie vykonávána jako svobodné povolání. Jejich právní úprava vykazuje proto zcela logicky shodné znaky. Těmito jsou zejména principy, na kterých je poskytování právních služeb postaveno a s nimi související úprava práv a povinností, zejména tedy ve vztahu advokáta a klienta. Akcent nezávislosti a prosazování zájmů klientů jsou všudypřítomné. A s nimi další hodnoty a principy.

Přirozeně nalezneme v úpravě advokacie v obou jurisdikcích rozdílné znaky. Projevují se nejenom ve formálním rozdělení advokátní profese do dvou větví, ale také v jejich rozdělení funkčním v souvislosti s právními službami, které poskytují. Mám za to, že kromě historie a tradic země, k této oddělenosti přispěla zejména povaha právního řádu britských ostrovů resp. Anglie a Walesu. Z tohoto důvodu také nemohu, a ani nechci soudit, zda-li je lepší systém náš či britský. Oba vyjadřují potřeby dané země, a je proto přirozené, že obsahují jak společné tak rozdílné znaky.

Místo hodnocení bych doporučila vnímání některých institutů anglo-waleské úpravy inspirativně. Za inspirativní považuji například institut právního ombudsmana, systém poskytování právní pomoci osobám v nevýhodě či akcent poskytování kvalitních informačních služeb veřejnosti jednotlivými organizacemi profesí.

Jako velmi pozitivní vnímám, že Česká republika po tak relativně krátké době své existence jako demokratického státu sdílí a prosazuje ve vztahu k advokacii stejné hodnoty jako po staletí prověřená demokracie britských ostrovů.

Advokacie má v tomto kontextu nezastupitelné místo jako jedna ze záruk demokratické společnosti. I když jsou advokáti častokrát terčem útoků díky ziskovosti

advokátní profese, zcela jistě to nezakládá sebemenší důvod k pochybnostem o její existenci. Poslání advokacie totiž zůstává po staletí stejné – ochrana spravedlnosti a oprávněných zájmů.

A to bez ohledu na hranice zemí.